

medført, at priserne er for høje, at konkurrencen stort set er elimineret, at benzinforhandlerne er for afhængige af selskaberne, at profitten er for stor, og at meget store beløb anvendes til reklame. Den nu annoncerede form for priskrig må i denne sammenhæng karakteriseres som typisk monopolistisk: prisdifferentiering kun vendt mod mindre kapitalstærke, men uafhængige selskaber.

Derudover tyder meget på, at investeringerne bl. a. på grund af særdeles gunstige afskrivningsregler i de senere år har været alt for store. Der er jo ingen fornuftig begrundelse for, at vi skal have en servicestation på snart sagt hvert andet gadehjørne. For store investeringer på dette område går naturligvis ud over andre, mere vigtige investeringer.

Endelig tyder meget på, at beskatningen bl. a. på grund af, at de største selskaber er udenlandsk dominerede og kan overføre overskud til udlandet, er alt for lemfældig.

For at antyde problemets størrelsesorden skal jeg nævne, at en prisnedsættelse for benzin på 5 øre pr. liter vil betyde en besparelse for forbrugerne på ca. 100 mill. kr. om året.

I Sverige har man i december 1969 offentliggjort en undersøgelse af en række af disse forhold. En række af resultaterne er nævnt i bemærkningerne til forslaget. En betænkning på baggrund af denne rapport vil blive fremlagt i april.

Vort forslag fremsættes inden for 15. marts fristen, for at folketinget kan vedtage det inden sommerferien, således at eventuel lovgivning på baggrund af undersøgelsens resultater kan gennemføres inden sommerferien 1971.

Det forudsættes, at det foreslåede udvalg sammensættes af uvidende, kyndige personer.“

Ved 1. *behandlingen* udtalte *handelsministeren* (Knud Thomsen), at han var opmærksom på, at landets forsyning med benzin var et stort og vigtigt spørgsmål. Der var tale om en vare af stor betydning i forbruget og samtidig en vare, hvortil der knyttede sig betydelige valutatiske interesser.

Handelsministeren fortsatte:

„— — — Det væsentlige og centrale problem i sagen må være, om de store benzinselskaber i Danmark udnytter deres monopolstilling til at tage urimeligt høje priser. Dette mener forslagsstillerne er tilfældet og hævder til støtte herfor, at der praktisk taget ingen pris-konkurrence er mellem de store selskaber, samtidig med at nogle mindre selskaber holder lavere priser.

Der kan imidlertid også siges andet og mere om den sag. Hvis forslagsstillerens opfattelse skulle være rigtig, var det nærliggende at antage, at vi her i landet havde højere priser på benzin end i andre vesteuropæiske lande, selvfølgelig når vi taler om prisen eksklusiv beskatning. Men det er ikke tilfældet. Fra monopotilsynet har jeg skaffet mig materiale til belysning af prisniveauet for benzin i en